

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«04» жовтня 2022 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Захарук Петро Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022091780000033 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

П О В І Д О М И В:

Салату Володимира Ілліча, 05.03.1953 року народження, уродженця м. Єнакієве Донецької області, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Фурманова, буд. 23а, кв. 56, громадянина України, -

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилось у наданні представникам іноземної організації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет Українськ верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до частини 1 статті 17, частини 1 статті 65 Конституції України, захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян

України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно статті 4 Конституції України, в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Частиною 1 статті 65 встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна республіка Крим (далі – АР Крим), області, зокрема, Донецька та Луганська області, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, діяльність збройних формувань Російської Федерації та окупаційної адміністрації Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, що суперечить нормам міжнародного права, є незаконною, а будь-який акт виданий у зв'язку з такою діяльністю акт є недійсним і не створює жодних правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження або смерті особи на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, які додаються відповідно до заяви про державну реєстрацію народження особи та заяви про державну реєстрацію смерті особи.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу Про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано Російську Федерацію державою-агресором, що всебічно підтримує тероризм та блокує діяльність Ради Безпеки ООН, чим ставить під загрозу міжнародний мир і безпеку, а «ЛНР» і «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР») терористичними організаціями.

Заявою «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких

наслідків та масового вбивства українських громадян», яка схвалена Постановою Верховної Ради України від 04.02.2015 № 145-VIII, Україна визнала юрисдикцію Міжнародного кримінального суду щодо злочинів проти людяності та воєнних злочинів, скоєних вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян.

Визнання Верховною Радою України так званих самопроголошених організацій «ДНР» та «ЛНР» терористичними, а численні злочини вчинені її представниками, знайшли своє відображення у Заяві Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1596-VII, Заяві Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтримуваного російською федерацією міжнародного тероризму», схваленій Постановою Верховної Ради України від 22.07.2014 № 1597-VII, Зверненні Верховної Ради України до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав - членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 14.01.2015 № 106-VIII, Заяві Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії російської федерації та подолання її наслідків», схваленій Постановою Верховної Ради України від 21.04.2015 № 337-VIII.

Отже, Верховною Радою України, як єдиним законодавчим органом державної влади, констатовано віднесення організацій «ДНР» та «ЛНР» до терористичних організацій, а відповідних осіб, які забезпечують їх функціонування, як учасників вказаної терористичної організації.

Пунктом 9 ст. 1 Закону України «Про національну безпеку» від 21.06.2018 № 2469-VIII (далі – Закон) визначено, що національна безпека України – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз.

У відповідності до п. 2 ст. 1 Закону, воєнна безпека – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності і демократичного конституційного ладу та інших життєво важливих національних інтересів від воєнних загроз.

Згідно преамбули Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» збройна агресія Російської Федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, Російська Федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань РФ, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони Російської

Федерації (далі – міністерство оборони), підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам Російської Федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації Російської Федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні Російській Федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Згідно п.п. 44-45 рішення Ради національної безпеки та оборони України від 14.09.2020, основним завданням у сфері воєнної безпеки є розвиток потенціалу стримування. Безумовним пріоритетом є боєздатні Збройні Сили України, підготовлений і вмотивований військовий резерв та ефективна територіальна оборона, які у поєднанні зі спроможностями інших органів сектору безпеки і оборони здатні завдати таких неприйнятних для противника втрат на землі, у повітрі, на морі та у кіберпросторі, що унеможливить реалізацію його агресивних намірів. Держава врахує уроки гібридної агресії проти України, бойових дій на Близькому Сході у нових доктринальних підходах до забезпечення воєнної безпеки.

Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку Російської Федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти. Пріоритетними завданнями правоохоронних, спеціальних, розвідувальних та інших державних органів відповідно до їх компетенції є активна та ефективна протидія розвідувально-підбивній діяльності, спеціальним інформаційним операціям та кібератакам, російській та іншій підбивній пропаганді.

Пунктом 22 частини III Стратегії забезпечення державної безпеки, ухваленої рішенням Ради національної безпеки та оборони України від 16.02.2002 (далі – Стратегія) визначено, що державна політика у сфері державної безпеки спрямовується на попередження, своєчасне виявлення і запобігання зовнішнім та внутрішнім загрозам державній безпеці України, припинення розвідувальних, терористичних, диверсійних та інших протиправних посягань спеціальних служб іноземних держав, а також організацій, окремих груп та осіб на державну безпеку України, усунення умов, що призводять до цих загроз та причин їх виникнення.

Пунктами 10-11 ч. II Стратегії констатовано, що спеціальні служби окремих іноземних держав продовжують розвідувально-підбивну діяльність проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовувати організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб для зміцнення інфраструктури впливу.

Усталеними є намагання суб'єктів розвідувально-підбивної діяльності отримати доступ до відомостей, що становлять державну таємницю та службову інформацію, а також іншої інформації з обмеженим доступом, вимога

щодо захисту якої встановлена законодавством, зокрема передових технологій та розробок, що здійснюються в оборонно-промисловому комплексі, економічній та науково-технічній сферах.

Розвідувально-підбивна та інша протиправна діяльність іноземних спецслужб, окремих організацій, груп та осіб, зокрема з використанням організованих злочинних угруповань і корумпованих посадових осіб, спрямована на руйнування механізмів державного управління та місцевого самоврядування (п.13 частина II Стратегії).

У відповідності до п. 7 ч. II Стратегії російська федерація для реалізації власних стратегічних цілей в Україні, у тому числі компрометації її державності, продовжує гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні та інші засоби, кібератаки.

Інформаційна безпека – це стан захищеності національних інтересів людини, суспільства і держави в інформаційній сфері, за якого унеможливлено завдання шкоди через: неповноту, невчасність та невірогідність інформації, що використовується, негативний інформаційний вплив; витік державної таємниці та службової інформації; негативні наслідки застосування інформаційних технологій; несанкціоноване розповсюдження, використання і порушення цілісності, конфіденційності та доступності інформації, у тому числі шляхом проведення іноземними спецслужбами, окремими організаціями, групами, особами спеціальних інформаційних операцій та деструктивних інформаційних впливів, а також забезпечується своєчасне виявлення, запобігання та нейтралізація реальних і потенційних загроз національним інтересам та національній безпеці України. Інформаційна безпека є складовою національної безпеки України.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про розвідку» від 17.09.2020 № 912-IX (далі – Закон «Про розвідку»):

- розвідувальна інформація - усні, зафіксовані на матеріальних носіях (у тому числі у зразках виробів і речовин) чи відображені в електронному вигляді відомості або дані, які не є загальнодоступними або які неможливо отримати офіційним шляхом, про наміри, плани і дії іноземних держав, організацій та осіб чи про їхні потенційні можливості щодо реалізації таких намірів і планів, а також про процеси, події, обставини, технології, знання в інтересах національної безпеки і оборони України;

- розвідувальна таємниця - вид таємної інформації, що охоплює відомості та дані, отримані або створені розвідувальними органами України під час виконання покладених на ці органи завдань та здійснення функцій, визначених цим Законом, розголошення яких може завдати шкоди функціонуванню розвідки і доступ до яких обмежено відповідно до цього Закону в інтересах національної безпеки України.

Агентурна розвідка є видом розвідки, що здійснюється особами чи групами осіб (агентурою), завербованими спеціальними службами іноземних держав з метою добування для супротивника актуальної інформації у політичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній та інших життєво важливих для Української державності сферах.

Робота розвідувальних резидентур РФ на території України при створенні агентурної мережі передбачає підбір кандидатів на вербовку з числа громадян України, їх попереднє вивчення, безпосереднє вербування, розстановку на визначені ділянки, напрямки та лінії розвідувально-підривної діяльності проти України, систематичну підготовку та виховання здобутої агентури, її періодичну перевірку тощо.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» введено в Україні воєнний стан із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 строком на 30 діб. Цей Указ затверджено Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 2102-IX, а Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 15.03.2022 №2119-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб. В подальшому, законом України про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 21.04.2022 №2212-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року строком на 30 діб, а Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 22 травня 2022 року № 2263-IX строком на 90 діб. Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 15 серпня 2022 року № 2500-IX продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 23 серпня 2022 року строком на 90 діб.

Встановлено, що громадянин України Салата Володимир Ілліч, будучи оперативним співробітником СБУ, звільненим запас, маючи проросійські погляди, у не встановлений досудовим розслідування час, однак, не пізніше 26.02.2022, надав згоду на надання представникам Російської Федерації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

В подальшому Салата В.І., надаючи допомогу представникам Російської Федерації у проведенні підривної діяльності проти України, здійснив спробу встановлення контакту із заступником начальника відділу кадрового забезпечення 2 управління Головного управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях Єрешком П.І., з котрим підтримував товариські відносини орієнтовно з 1998 року, з часу проходження останнім служби в Єнакіївському МВ УСБУ в Донецькій області. Так, 26.02.2022, близько 22 год 00 хв, Салата В.І., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Єнакієво Донецької області, здійснив телефонний дзвінок, зі свого номера мобільного зв'язку +380508695139, на номер мобільного телефону Єрешка П.І. +380503260464, котрий не відповів на вказаний телефонний дзвінок. 27.02.2022, о 16 год 02 хв Єрешко П.І., перебуваючи, відповідно до вказівки керівництва в ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, в м. Івано-Франківську, із використанням месенджера «WhatsApp», що прикріплений до його телефонного номера мобільного зв'язку +380503260464, здійснив дзвінок у відповідь на номер мобільного телефону Салати В.І.

+380508695139. В поцесі розмови Салата В.І. повідомив, що перебуває на тимчасово окупованій території України та здійснив спробу вербування Єрешка П.І., запропонувавши йому співпрацювати із представниками спецслужб т.зв. «ЛНР/ДНР або російської федерації», а саме – здійснювати збір та надання інформації, котра йому стане відома в ході виконання функціональних обов'язків на займаній посаді в СБУ. Єрешко П.І. відмовився від вказаної пропозиції Салати В.І. та повідомив про вказаний факт керівництво підрозділу внутрішньої безпеки СБУ за місцем свого проходження служби в органах Служби безпеки України.

В подальшому Салата В.І. здійснив чергову спробу встановлення із Єрешком П.І. оперативного контакту, шляхом направлення 02.03.2022, о 12 год 00 хв та 12 год 01 хв, зі свого номера мобільного телефону +380508695139 на номер мобільного телефону Єрешка П.І. +380503260464 СМС-повідомлення про смерть Євгенія Сердюка – батька їх спільного знайомого та проханням перетелефонувати.

Далі, Салата В.І., намагаючись створити умови для підтримки контакту із Єрешком П.І., із використанням використання месенджера «WhatsApp», що прикріплений до його телефонного номера мобільного зв'язку +380508695139, у відповідь на привітання з днем народження, надісланого йому Єрешком П.І. 05.03.2022, надіслав, о 13 год 57 хв повідомлення із пропозицією допомоги, а саме – текст наступного змісту: «Могу помочь».

В подальшому, Салата П.І., продовжуючи спроби підтримання контакту із Єрешком П.І., надіслав 17.04.2022, о 08 год 12 хв, із використанням використання месенджера «WhatsApp», що прикріплений до його телефонного номера мобільного зв'язку +380508695139, Єрешку П.І. на його номер мобільного телефону +380503260464 текстово-графічне повідомлення із зображенням керівника ВЧК-ОГПУ СРСР Ф. Дзержинського та текстом наступного змісту: «Вербное воскресенье время вербовать», нанесеним на фоні вказаного зображення.

Також Салата В.І., виконуючи завдання представників Російської Федерації з надання їм допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, здійснив спробу вербування для вказаних цілей колишнього співробітника СБУ, який проходить службу в Державній прикордонній службі України Малібоги І.В., з котрим знайомий приблизно з 1993 року, з часу проходження останнім служби в Єнакіївському МВ УСБУ в Донецькій області.

Так, 26.02.2022, о 14 год 36 хв Салата В.І., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Єнакієво Донецької області, здійснив телефонний дзвінок із власного телефонного номеру мобільного зв'язку +380508695139 на номер мобільного телефону Малібоги І.В. +380954192388 та, в процесі розмови, запропонував останньому повернутись в тимчасово окуповане м. Єнакієво Донецької області для надання допомоги представникам спецслужб Російської Федерації чи т.зв. «ДНР/ЛНР» в їх діяльності проти України або співпрацювати з ними на підконтрольній українській владі території. В процесі розмови із Малібогою І.В. Салата В.І. передав телефон не встановлений досудовим розслідуванням особі жіночої статі, яку він відрекомендував як

колегу Малібоги І.В. по колишній службі в СБУ, маючи на увазі її як представницю спецслужб РФ/ЛНР/ДНР. Вказана, не встановлена досудовим розслідуванням особа, підтвердила пропозицію Салати В.І., запропонувавши Малібозі І.В. співпрацю зі спецслужбами РФ/ЛНР/ДНР, пообіцявши при цьому забезпечення безпеки йому та членам його сім'ї, та в разі згоди на вказану співпрацю – повідомити про це шляхом здійснення телефонного дзвінка на номер телефону Салати В.І. При цьому, Малібога В.І. відмовився від пропозицій Салати В.І. та вищевказаної не встановленої досудовим розслідуванням особи жіночої статі.

Встановлено, що Єрешко П.І. та Малібога В.І. не надали згоду на співпрацю із представниками спецслужб т.зв. «ЛНР/ДНР» або Російської Федерації, жодних дій, спрямованих на виконання завдань, запропонованих їм Салатою В.І. чи представниками Російської Федерації, на шкоду державній безпеці України не вчиняли та жодної інформації не передавали.

Таким чином, Салата Володимир Ілліч підозрюється у державній зраді - діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилось у наданні представникам іноземної організації допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

**Слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області
підполковник юстиції**

Петро ЗАХАРУК

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу Івано-Франківської
областної прокуратури**

Олексій БЕЗРУКИЙ

Підозрюваний, обвинувачений згідно ст.42 КПК України має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки отримав, права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний: _____ **В. ЄРЕШКО**

«___» ГОД. «___» ХВ. ____ 20____ року

Захисник: _____ (_____)

Повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області
підполковник юстиції**

Петро ЗАХАРУК